

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax: +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 395
din 08.12.2010**

Dosar nr.: 343/2010

Petiția nr.: 7288/20.09.2010

Petent: N A și N G

Reclamat: Primăria Nehoiu

Obiect: Neacordarea indemnizației de asistenți personali părinților însoțitori.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. N G și N A

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Primăria Nehoiu, prin reprezentant Primar domnul A

C

II. Obiectul sesizării

2.1. Petenților nu li se mai acordă indemnizația de însoțitor de către Primăria localității Nehoiu, pentru copii lor aflați în dificultate.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Sezierea vizează o situație în care, petenților nu li se mai plătește salariul de asistent personal pentru copii lor N.A. și N P.V, care suferă de la naștere de o boală ce necesită o îngrijire permanentă. Petenții din anul 2006, au solicitat încheierea unui contract de asistent personal pentru cei doi copii ai lor, primind un salar lunar calculat și plafonat în opinia lor la salarul minim pe

economie. Incepând cu anul 2010, petenților nu le-a mai fost acordat salariul în cuantum de 710 lei, pe motiv că, prin includerea sporului de vechime la salariul menționat ca fiind minim pe economie, se depășește acest plafon. Incepând cu luna octombrie din cauza unui deficit bugetar guvernamental petenților li s-ar fi comunicat din partea primăriei că, nu mai sunt bani la buget pentru plata salariilor pentru persoanele aflate în dificultate.

IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr. 8827/04.11.2010, au fost citați petenții N G și N A pentru data de 23.11.2010. Procedură legal îndeplinită.

4.2 Prin adresa înregistrată cu nr. 8826/04.11.2010, a fost citată Primăria Nehoiu, prin reprezentant, pentru data de 23.11.2010. Procedură legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Susținerile petenților

5.1 Petenții consideră că, copii sunt tolat dependenți de ei și prin nealocarea acestor salarii pentru îngrijire copil cu însoțitor și observare permanentă. Astfel copiilor li s-ar înrăutății starea de sănătate pe motiv că, părinții lor vor trebui să caute alte locuri de muncă și astfel nu vor mai avea cum să-i îngrijească.

Susținerile părții reclamate

5.2 Pârâta susțin că, petiționarii au doi copii încadrați în grad de handicap grav și din data de 01.02.2007, doamna N G este salariată a Primăriei orașului Nehoiu, în funcția de asistent personal al ficei sale și respectiv din data de 01.07.2007, domnul N A este salariat pe o funcție identică cu a soției pentru fiul său.

5.3 În opinia pârâtei până în luna iunie 2010, i-au fost acordate fonduri de la bugetul de stat pentru sistemul de protecție al persoanelor cu handicap, dar după luna menționată nu li s-au mai acordat fondurile necesare. În perioada iunie 2010-septembrie 2010, primăria orașului Nehoiu a depus eforturi mari pentru acoperirea acestor cheltuieli din surse proprii dar, în limita posibilităților bugetare. Domnul V. M, Președinte al Consiliului Județean Buzău susține că, pe baza contractului individual de muncă, asistentul personal are dreptul la un salariu de bază stabilit potrivit legii, privind salarizarea asistentului social cu studii medii din unitățile de asistență socială din sectorul bugetar, precum și un spor de vechime. Potrivit Legii nr. 11/2010, privind "bugetul de stat pe anul 2010", sumele destinate finanțării drepturilor asistenților personali sunt asigurate din sumele defalcate din taxa pe valoare adăugată pentru finanțarea cheltuielilor

descentralizate la nivel comunal. Aceste sume fiind repartizate pe unități administrativ-teritoriale către Direcțiile Generale ale Finanțelor Publice. Petenții au trimis un memoriu și Direcției Generale Asistență Socială care susține că, începând cu luna ianuarie 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009, și-a păstrat salariul de încadrare brut avut la acea dată, în conformitate cu art. 5 alin 1 din OUG nr. 1/2010. De asemenea, începând cu luna ianuarie 2010, asistenții personali au fost reîncadrați astfel ca, la salariul de bază avut la data de 31 decembrie 2009, s-au adăugat sporurile stabilite de lege, inclusiv sporul de vechime. Astfel că, salariul asistentului social nu este stabilit în funcție de salariul minim pe economie care pentru anul 2010 a fost în cuantum de 600 lei.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Colegiul CNCD reține că, petiția așa cum a fost formulată relevă o situație în care, Primăria Nehoiu nu le mai acordă petenților indemnizația de salariat pentru îngrijire ca însoțitor al copilului diagnosticat cu dizabilitate severă.

6.2. Relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la una dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul Director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

6.3 Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka

Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

6.4 Reiterând că natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce prespune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și un criteriu interzis invocat de persoana care se consideră discriminată, Colegiul observă că un asemenea raport nu poate fi stabilit în prezenta speță. Într-o atare situație, pârâtei nu i se poate imputa o vină prin neacordare sumelor necesare pentru persoanele angajate ca însoțitori, aceste sume fiind distribuite în funcție de bugetul alocat și aprobat de către Direcția Generale ale Finanțelor Publice. În cauză nu sunt prezentate indicii de natură a prezuma că un criteriu interzis stipulat de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicata a constituit un obiter dictum în efectuarea actelor procedurale ce țin de noțiunea de cercetare a actelor de acuzație infracțională. O atare prezumție ar fi trebuit să permită cel puțin a se presupune că între un criteriu interzis și acțiunile părții reclamate ar exista un raport de cauzalitate ce ar determina un tratament mai puțin favorabil aplicabil unor situații comparabile.

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform **art. 2 alin. 1** Ordonanței de Guvern **nr. 137/2000**, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată.

2. Clasarea dosarului
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
4. O copie a hotărârii se va transmite părților

N G și N A

Primăria Nehoiu, prin reprezentant Primar domnul A

C

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC-Membru

CRISTIAN JURA- Membru

CLAUDIA VLAȘ – Membru

DEZIDERIU GERGELY – Membru

DRAGOȘ TIBERIU NIȚĂ– Membru

IOANA POP – Membru

ISTVAN HALLER – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.